

نقش‌پذیری سیاسی حیوانات

(در ادبیات کلاسیک با نگاهی به کتاب کلیله و دمنه)

www.ketab.ir

حسین پایین محلی

پایین محلی، حسین، ۱۳۶۲	عنوان و نام پدیدآور	سرشناسه
نقش پذیری سیاسی حیوانات (در ادبیات کلاسیک با تکاهی به کلیله و دمنه) / حسین پایین محلی.	مشخصات نشر	عنوان و نام پدیدآور
گرگان: انتشارات نوروزی، ۱۳۹۷	مشخصات ظاهری	مشخصات نشر
۱۰۶ ص.	مشخصات ظاهری	مشخصات ظاهری
978-600-449-799-2	شابک	مشخصات ظاهری
	فیبا	مشخصات ظاهری
	کتابخانه.	مشخصات ظاهری
Kalilah va Dimnah -- Criticism and interpretation	و ضعیت فهرست نویسی	مشخصات ظاهری
کلیله و دمنه -- نقد و تفسیر-- Politics in literature	موضع	مشخصات ظاهری
سیاست در ادبیات-Politics in literature	موضع	مشخصات ظاهری
Power (علوم اجتماعی) در ادبیات-Power (Social sciences) in literature	موضع	مشخصات ظاهری
حیوان‌ها در ادبیات-Animals in literature	موضع	مشخصات ظاهری
نثر فارسی — قرن ۷ق. — تاریخ و نقد- ۱۳۹۷۷۲۰۵-۰۹۲PIR	موضع	مشخصات ظاهری
رده بندی کنکره	ردہ بندی کنکره	مشخصات ظاهری
۸۲۳۰۸۷۸	ردہ بندی دریوی	ردہ بندی کنکره
۵۱۲۸۵۴۳۶	شماره کتابخانه ملی	ردہ بندی دریوی
فیبا	و ضعیت رکورد	شماره کتابخانه ملی

نقش پذیری سیاسی حیوانات (در ادبیات کلاسیک با تکاهی به کتاب کلیله و دمنه)

تألیف: حسین پایین محلی

نویت چاپ: اول- ۱۳۹۹

مشخصات ظاهری: ۱۰۸ ص

قطعه: وزیری

شماره گان: ۱۰۰

شماره شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۴۹-۷۹۹-۲

چاپ و نشر: نوروزی-۰۱۷۳۲۲۴۲۲۵۸

قیمت: ۳۵۰۰ تومان

حق چاپ برای نویسنده محفوظ می باشد.

نشانی: گلستان، گرگان، خیابان شهید بهشتی، بازار رضا(اع). ۰۱۷-۳۲۲۴۲۲۵۸

دورنگار: ۰۱۷-۳۲۲۲۰۰۴۷. آدرس الکترونیکی: Entesharate.noruzi@gmail.com

سایت انتشارات: www.Entesharate-noruzi.com

فهرست مطالب

۹	فصل اول: کلیات
۱۹	فصل دوم: رویکردهای فلسفی
۴۳	فصل سوم: معرفت‌شناسی در کلیله و دمنه
۵۷	فصل چهارم: نقش پذیری سیاسی حیوانات
۱۰۳	فهرست منابع و مأخذ

مقدمه

در قرآن کریم کتاب آسمانی ما مسلمانان نام برخی سوره‌ها را به عنوان نام برخی حیوانات می‌شناسیم مثل سوره بقره، نحل و... و نام حیوانات بسیار در قرآن مجید آمده است. در قصص دینی هم از رابطه خوب و نزدیک انسان و حیوان در گذشته‌های دور سخن به میان آمده است چنانچه به عنوان مثال هددهد برای لشکر حضرت سلیمان خدمات قابل ملاحظه‌ای انجام داده است. علاوه بر نقش پذیری و رابطه نزدیک انسان و حیوان در قصص دینی و اسطوره‌ها باید این نقش را پایان یافته تلقی کرد و در ادبیات کلاسیک نیز این را شاهدیم.

چنانچه در شعر فارسی اعم از موضوعات حماسی مثل شاهنامه بر نقش مهم سیمرغ، رخش، دیو و موضوع عرفانی مثل مثنوی معنوی حیوانات چون طوطی، خروس، اژدها حضور دارند و داستان را رو به جلو می‌برند تا آثار متعدد در ادبیات کلاسیک چون نوشه‌های رمزی شیخ شهید سهروردی و کلیله و دمنه منطق الطیر عطار هم از کتاب‌هایی است که در ادبیات منظوم ما می‌تواند مثال خوبی باشد. چراکه بوندگان زیادی حضور دارند که هریک سمبول چیزی هستند.

عالی قدیم عالم حکمت بود و عبرت، عالمی که در آن تمثیل، قیاس و استعاره حضور داشت و حیوانات نقش آشنایی داشتند. چراکه زیست جهان انسان و حیوان به هم نزدیک بود و انسان‌ها، حیوان‌ها را نیز مخلوق خدا می‌دانستند مانند خود و گاهی از آنان درس زندگی برای تعالی می‌گرفتند.

بشر در عالم قدیم خودش را ذیل دین و اسطوره و تابو تعریف می‌کرد.... اهل اشاره بود. خاصیت زیان راز ورزانه بود چون وجود برایش اهمیت داشت اما عصر جدید از عالم قدس زدایی شد.... لذا حیوانات نه عبرت بلکه تجارت محسوب شدند و در عالم دکارتی فعل یا موضوع انسان-سوژه-ولی در عالم قدیم که عالم خدا بود و هر پدیده‌ای آیت خدا این گونه نبود.... حیوانات جزو لاينفك زیست جهان انسان بودند.